

कस्यमृत्युरित्यस्योत्तरमाह वायुरिति वायुःपंचदत्तिःप्राणःदेहभेदेदेहनाशे देवानामिन्द्रियाणां देवः राजा नानादत्तिर्नानादेहगतः एतेन देहस्यैवमृत्युर्न प्राणानामात्मनो वा ॥ ४० ॥ सर्वे इति देवाः क्षीणपुण्यामर्त्यत्वं मर्त्याश्चकृतपुण्यादेवत्वं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति शांति० मोक्ष० नै० भा० अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ ५ ॥ एवं प्राणिनां कर्माधोनोमृत्युव्याधिसंबंधः संतत इति ज्ञात्वा तन्निवृत्तिधर्ममूलान्मन्वानो धर्मतत्त्वेऽप्यार्यजैर्न म्लेच्छागमानां नानापथत्वेन संदिहानो धर्मस्वरूपं लक्षणप्रमाणाभ्यां जिज्ञासमानः पृच्छति इमे वै इति ॥ १ ॥ २ ॥ तत्र चोदनालक्षणोर्थो धर्म इति स्मृतेर्मुख्यधर्मस्य लक्षणवेद एव इतरदपितन्मूलतया धर्मलक्षणं न स्वत इति सिद्धं पूर्वतन्त्रे कवयो विद्वांसः अर्थप्रयोजनमेव धर्मलक्षणमाहुः यथोक्तं परिनिर्मथ्य वाग्जालमिदमेव सुनिश्चितं नोपकारात्पुण्यं नापकारादघं परमिति अधर्मलक्ष

वायुर्भीमो भीमनादो महौजाः स सर्वेषां प्राणिनां प्राणभूतः ॥ नानादत्तिर्देहिनां देहभेदे तस्माद्वायुर्देवदेवो विशिष्टः ॥ ४० ॥ सर्वे देवामर्त्यसंज्ञा विशिष्टाः सर्वे मर्त्या देवसंज्ञा विशिष्टाः ॥ तस्मात्पुत्रं माश्रु चो राजसिंहपुत्रः स्वर्गं प्राप्य ते मोदते ह ॥ ४१ ॥ एवं मृत्युर्देवसृष्टा प्राजानां प्राप्ते काले सहरंती यथावत् ॥ तस्याश्चैव व्याधयस्ते श्रुपाताः प्राप्ते काले सहरंती हजंतून् ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० मोक्ष० मृत्युप्रजापतिसंवादे अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच इमे वै मानवाः सर्वे धर्मं प्रति विशंकिताः ॥ को यं धर्मः कुतो धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ धर्मस्त्वयि महार्थः किममुत्रार्थोऽपि वा भवेत् ॥ उभयार्थो हि वा धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ २ ॥ भीष्म उवाच सदाचारः स्मृतिर्वेदास्त्रिविधं धर्मलक्षणं ॥ चतुर्थमर्थमित्याहुः कवयो धर्मलक्षणं ॥ ३ ॥ अपित्युक्ता निधर्म्याणि व्यवस्यंत्युत्तरावरे ॥ लोकयात्रार्थमेवेह धर्मस्य नियमः कृतः ॥ ४ ॥ उभयत्र सुखोदकं इह चैव परत्र च ॥ अलब्धानि पुणं धर्मपापः पापेन युज्यते ॥ ५ ॥ न च पापकृतः पापान्मुच्यंते केचिदापदि ॥ अपापवादी भवति यथा भवति धर्मकृत् ॥ धर्मस्य निष्ठात्वाचारस्तमेवाश्रित्य भोत्स्यसे ॥ ६ ॥ यथा धर्मसमाविष्टो धनं गृह्णाति तत्स्करः ॥ रमते निर्हरंस्तेन परवित्तमराजके ॥ ७ ॥ यदास्य तद्भरंत्यन्ये तदाराजानमिच्छति ॥ तदा तेषां स्पृहयते ये वै तुष्टाः स्वकैर्धनैः ॥ ८ ॥

णमपकार इत्यपि प्रश्लेषेण ध्येयं ॥ ३ ॥ एतदेव विदुषोऽपि अपीति धर्म्याणि धर्माय हितानि कर्माणि उत्तरावरे व्यवस्यंत्यन्यूनाधिकभावेन विपरीतं च निश्चिन्वन्ति तथा हि गार्हस्थ्येऽपि मोक्षोऽस्ति अलसाः संन्यासमिच्छंति त्यागेनैव मोक्षः विषयलंपटा गार्हस्थ्यमिच्छन्तीति कस्तर्ह्यत्र निर्णय इत्याशंक्याह लोकेति लोकव्यवहारमनुरुध्यायं नियमः कृतः यथा अविक्षिप्तचित्तस्य पुरुषधौरेयस्य गार्हस्थ्येऽपि जनकवसिष्ठादिवन्मोक्षोऽस्ति अन्यस्य वेदांतश्रवणादौ दृष्टविक्षेपनिवृत्त्यर्थः संन्यास इति ॥ ४ ॥ इह वा परत्रोभयत्र वा धर्मः फलतीति प्रश्नस्योत्तरमाह उभयत्रेति ॥ ५ ॥ नैपुण्यमेवाह नचेति केचिदित्याद्वरितिशेषः आपदितु यथा पापवाद्यपि अपापवादी भवति अधर्मकृदपि धर्मकृद्भवति तथैवोक्तमापद्धर्मेषु कर्णपर्वणि वायुधिष्ठिरं जिघांसोर्जुनस्य बोधायनभगवता सत्यवादिनो हिंस्रस्य चारव्यानमुक्तं तदिहानुसंधेयं भोत्स्यसे ज्ञास्यसि ॥ ६ ॥ पुरुषः परपापमेव पश्यति प्रकाशयति च न स्वीयमिति सदृष्टांतमाह यथेति त्रिभिः ॥ ७ ॥ ८ ॥